

Митрополит Борис Ґудзяк відкрив і поблагословив «Комору доброго самарянина»

Фото: Митрополит Борис Ґудзяк, всесесніший от. Роман Пітула, дякон Володимир Радко, сестра Теодора Копин, ЧСВВ, та вітварні дружинники під час благословення «Комори доброго самарянина» у Філадельфії, в неділю, 15 листопада 2020 р.

Новини Архієпархії ст. 2-9
Дитячий Куток ст. 10-13
Свята/Празники ст. 14

Катехизм ст. 15-16
Оголошення ст. 17-20
Новини Церкви ст. 21-25

Митрополит Борис Гудзяк відкрив і поблагословив «Комору доброго самарянина»

(продовження з попередньої сторінки)

У неділю, 15 листопада, після другої літургії Архиепископ Борис Гудзяк благословив «Комору доброго самарянина», що розташувалася у будинку навпроти Катедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії. Під час своєї проповіді Митрополит Борис згадав про «Всесвітній день бідних», який проголосив Папа Франциск. Він попросив, щоб усі залишалися свідомими і діяльними у допомозі людям в потребі.

Фото: Сестра Теодора Копин, ЧСВВ, директор «Комори доброго самарянина», разом з волонтерами в день відкриття «Комори...», вівторок, 17 листопада 2020 р.

Під час проповіді Митрополит Борис звернувся з питанням – «Що я маю робити, щоб успадкувати Царство Боже?» І сам відповів на нього, - що ми ніколи не вчинимо погано, якщо допоможемо бідняку. Митрополит Борис

говорив про те, як самарянин став героєм у притчі Ісуса про доброго самарянина, бо поміг чоловікові, що вмирав у канаві.

Митрополит Борис також зауважив, що вчора був празник святого Пилипа, яким

розпочався 40-денний передріздвяний піст. Він попросив усіх нас у цей піст робити три речі: 1) молитися, 2) постити, 3) вчиняти діла милосердя, починаючи з сьогоднішнього Дня бідних.

По завершенні Божественної літургії процесія присутніх у церкві перетнула вулицю й рушила до «Комори доброго самарянина». На вході до будинку Митрополит Борис помолився й зовні освятив святою водою приміщення. Тоді, зайшовши

всередину «Комори...», благословив також кімнату та стелажі, на яких уже стояли попаковані харчі. Після того директор Комори, сестра Теодора Копин, розповіла, що «Комора доброго самарянина» відкриється у вівторок о 10 годині й діятиме до 12, щоб помагати тим, хто в потребі.

Отець Джон Філдс, директор комунікацій та відділу катехитичного відділу, упокоївся у Господі

З сумом повідомляю єпископів, священників, монахів, монахинь та вірних, що упокоївся в Бозі отець Джон Філдс. Це сталося вдома, і причина смерті ще невідома. Зараз немає повідомлень щодо похорону і похоронних відправ.

Протягом років священства о. Джон виконував різні служіння, отримував різні завдання та працював на різних посадах на добро Церкви, серед яких довголітнє парафіяльне душпастирство і останнім часом він був директором відділу комунікації та релігійної освіти нашої Архієпархії.

Юрист за першою освітою, отець Джон мав світлий і допитливий розум. Він був будівничим

церков, завзятим співрозмовником і комунікатором. Жвавий, дотепний, з гострим почуттям гумору, отець Джон допомагав нам залишатися на сторожі. Він любив ділитися новинами і був у цьому вправним.

Отець Джон був відданим американським патріотом та гордим носієм спадщини вуглевидобувного регіону його рідної Пенсильванії. Найбільше він любив ділитися історіями про людей, парафії і минуле нашого антрацитного регіону.

Він вірив у майбутнє Церкви, країни та у те, що зможе до цього майбутнього долучитися.

Під час нашої останньої розмови напередодні Дня Подяки отець

о. Джон Філдс

Джон був у доброму настрої, і виглядало, що його здоров'я поліпшувалося.

Від щирого серця співчуваю родині та друзям Покійного.

Як проповідував і

сповідував отець Джон, наша надія у Господі та Його Воскресінні.

Згадаймо його у наших молитвах.

Вічна пам'ять!

+Борис

Слово архипастира

День Подяки — це типово американське свято. Черпаючи натхнення із легенди XVII століття, американці збираються разом як родина і як народ та дякують Богові за його незліченні дари. За багатий урожай і надію на те, що вдасться щасливо пережити

зиму, що надходить, як це зробили перші поселенці. За здоров'я у час глобальної пандемії та духовний спокій серед метушні. За дітей у школі, за гарну сонячну погоду, за те, що немає автомобільного корку по дорозі до магазину. За щирі молитви і

дар віри, за наших найрідніших — живих і спочилих. За стосунки, які ми плекаємо, і за загоєні рани. За буденне і особливе.

“Вдячність — це найприємніша вправа для розуму”, — писав Джозеф Еддісон. Мені

настільки сподобався цей вислів, що я колись придбав дереворит Якова Гніздовського для свого дому у Львові. Цей англійський есеїст, поет і драматург кілька століть тому прийшов до

(Продовження на ст. 4)

Слово архипастира

(продовження з попередньої сторінки)

глибокого висновку, який зараз підтверджують різноманітні психологи і дослідники: вдячність і справді покращує наше психічне здоров'я. Дослідження показують, що відчуття вдячності пов'язане з глибшим пережиттям щастя. Вона допомагає людям "відчувати більше позитивних емоцій, насолоджуватися добрим досвідом, покращувати здоров'я, давати собі раду з нещастями і будувати міцніші стосунки".

По-простому кажучи, вдячність має бути частиною нашого здорового способу життя, і тому у ній треба вправлятися постійно.

Ця пора року для мене традиційно є особливим часом вдячності Богові: за дар життя і за дар покликання до

священства. Я народився 24 листопада 1960 року і 26 листопада 1998 року у соборі святого Юра у Львові прийняв священні священства. Вдячний Богові, Батькам і Родині, друзям і студентам, священникам, монахам, монахиням і вірним тут у Філадельфії і на старому континенті — в Парижі і Римі, у Львові і Варшаві. За кожну спільну молитву і спільну трапезу, за любов і підтримку, яку я отримав від Бога через вас.

Наша вдячність має і земний, і небесний виміри. Більшість не усвідомлює, що грецьке слово "Євхаристія" означає благодарення. "Узявши хліб і вчинивши подяку, поламав і дав їм..." (Лк. 22,19). Грецькою "вчинивши подяку" звучить як

"ευχαριστεῖ." Син дякує Отцеві і віддає себе Самому нам, навчаючи нас правдивого благодарення.

Вдячність є у самому серці християнської віри. Це не абстрактне почуття чи міркування, а постійний вибір. Як святий Апостол Павло писав до Филип'янам: "Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте! Ваша лагідність хай буде відома всім людям. Господь близько! Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі" (Фил. 4:4-7).

Наскільки промовистими

є ці слова сьогодні! Зазвичай на День Подяки Америка перебуває в постійному русі. Родини і друзі сходяться разом, люди долають тисячі миль, щоб у цей день бути з тими, кого люблять. Цього ж року, мабуть, було чимало святкувань наодинці, з відчуттям самотності, страху та неспокою. Але Павло каже: Радійте завжди в Господі! Будьте вдячні. Це одна з найкращих порад у теперішні непевні часи.

Бажаю вам правдивої радості миру і вдячності у час, коли ми готуємося до приходу у наш світ Господа у образі новонародженого Дитятка. Який приходить спасти світ. Не владою чи силою, а ніжністю і любов'ю.

24 листопада Митрополит-Архієпископ Борис Гудзяк святкує своє 60-ліття на Божественній літургії.

Залі

На День подяки працівники Канцелярії допомагають харчами потребуючим.

Працівники Канцелярії приготували десять кошиків з харчами, щоби на День подяки підтримати родини в потребі.

Митрополит благословив кошики зі святковими харчами

У суботу, 14 листопада 2020 р., Митрополит-Архїєпископ Борис Гудзяк головував на віртуальному Соборі Фїладельфїйської Архїєпархїї

III Собору Архїєпархїяльного Фїладельфїйського деканату Української Католицької Архїєпархїї Фладельфїї відбулася віртуально через ZOOM у суботу, 14 листопада. Участь у сесії взяло духовенство, монашество та вірні. Митрополит-Архїєпископ Борис, який головував на сесії, відкрив засідання молитвою і запропонував вступні ремарки.

Отець Андрій Онуферко, генеральний вікарій Торонтонської Епархїї зробив огляд статистики хрещення, шлюбів та похоронів в Фїладельфїйському деканаті за десять минутих років - з 2010 по 2019 рр.

У першій частині сесії робочі групи сформулювали 20 резолюцій стосовно Церкви на всесвітньому, митрополїйному, архїєпархїяльному та парафїяльному рівнях. Цї резолюції були

розвинуті на основі питань представлених на двох попередніх Сесїях Собору, що відбулися у жовтні й грудні 2019 р. Дві резолюції від кожної групи, які розглядалися як найважливіші, будуть подані на розгляд Патріаршого Собору Української Католицької Церкви, що відбудеться у 2021 р.

У другій частині сесії робочі групи обговорювали питання: «Вплив Ковід-19 на місію та єдність нашої

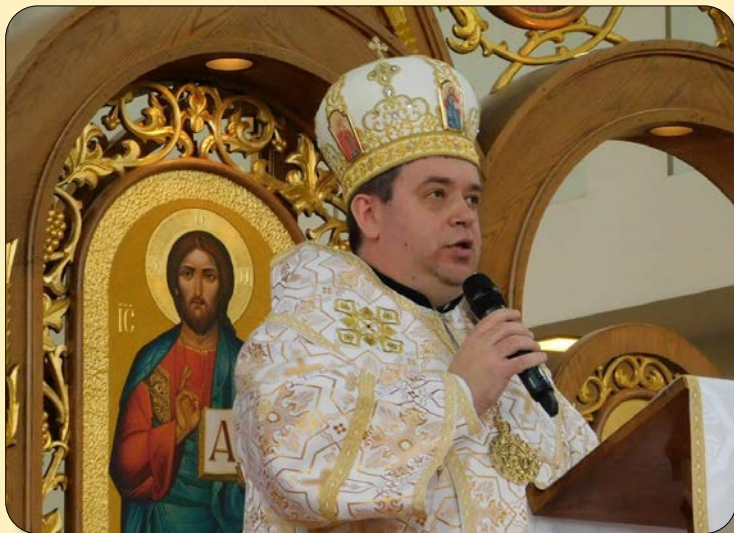
Церкви». Кожна робоча група сформулювала резолюцію, що базується на досвіді пережиття пандемії Ковід-19 у 2020 році, яким би вони хотіли поділитися з цілою Українською Католицькою Церквою. Після загального обговорення, Митрополит Борис подякував усім, хто долучився до планування цього віртуального деканального Собору, і закрив засідання молитвою.

Єпископ Андрій Рабій благословляє Новий Купол у Swarthmore

Bishop Andriy Raby blessed the dome and cross of Holy Myrrh-Bearers, Swarthmore, PA on November 15, 2020. Special thanks to Aiden Burrows , Eagle Scout nominee for his hard work and dedication to the Cross Garden!

У переддень празника святого Андрія Первозванного сердечно вітаємо нашого дорогого Єпископа Андрія з Днем Ангела. Нехай святий покровитель ніколи не відступає від Вас, завжди підтримує й оберігає від небезпек. Многих безхмарних літ, Владико!

В Академії св. Василя відбувся віртуальний конкурс декламації на честь Сергія Жадана

У вівторок, 17 листопада 2020 р., в Академії св. Василя Великого у Дженкінтавн, ПА відбулося нагородження переможців віртуального конкурсу декламації на честь відомого українського поета Сергія Жадана. Поетичні змагання, у яких взяли участь учениці 9-12 кл., зорганізував Центр студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що діє при Релігійному Товаристві українців католиків «Свята Софія» США (ТСС А). Це п'ятий конкурс, який відбувся у Академії з ініціативи ТСС А. Цьогоріч, з огляду на пандемію, змагання пройшли на базі відео записів, що їх подали на розгляд журі учасниці.

Журі у складі Ірини

Іванкович, Голови ТССА, та заступниці директора Академії Олександри Пенкальської оцінювали учасниць за наступними критеріями: плавність декламації; чіткість вимови; інтонація; артистичність виконання; драматизм декламації; постава. У конкурсі перемогли: 1-ше місце – Анастасія

Блоцинська (12 кл.), 2-ге місце – Наталя Грицай (11 кл.), 3-тє місце – Меделин Зетик (12 кл.). Під час нагородження члени журі відзначили високий рівень підготовки учасниць, яких було нагороджено грамотами та призами. Спонсори події – Центр студій спадщини

Патріярха Йосифа Сліпого та Кредитівка «Самопоміч» у Філадельфії – подбали про нагороди для переможців.

Пресслужба Товариства «Свята Софія» США

Світлина (з архівів Центру студій спадщини): Переможниці конкурсу

St. Andrew the First Called

In our Eastern Church, we often refer to St. Andrew, whose feast is November 30th, as the "First-Called." This is because when St. John the Forerunner pointed out to his followers that Jesus was the Christ, Andrew, along with John the Theologian, left him immediately and began to follow Jesus instead. Later, Andrew would be so inspired that he would introduce his brother, Peter, to Jesus. These two brothers who had been fishermen on the Sea of Galilee would become leaders of the Church, Peter of the West, and Andrew of the East.

After the ascension, when Christ directed the disciples to go forth and make disciples of all nations, Andrew journeyed through Asia Minor, along the Danube and Dnieper rivers, to what would eventually become Kyiv in Ukraine. He prophetically declared to those traveling with him that God would build up many churches upon the city's hills. Before traveling on, he blessed the hills and erected a cross there.

Next, he visited the Slavic villages in Novgorod and continued to what would become Byzantium in Turkey. There, he established the first Byzantine church, appointing St. Stachys as its Bishop. Along the way, St. Andrew worked many miracles, converted many to Christ, and supplied these new congregations with churches. His mission ended in 62 AD, in Patra, where he had succeeded in performing spectacular miracles and converting nearly all of the city to Christ. A certain prefect named Aegeatos was an outspoken opponent to Christianity and the primary target for St. Andrew's preaching.

08 Byzi Kids // NOV 2020

With Christian love and compassion, the saint repeatedly appealed to the prefect, urging him to consider giving his life to Christ. When Aegeatos could withstand no more, he ordered that St. Andrew be crucified. To his surprise, Andrew accepted his fate with joy, willingly going to execution and placing himself upon his X-shaped cross. Enraged by this, Aegeatos ordered that he not be nailed, but rather only tied to the cross to lengthen his sufferings. For two days, the saint preached happily from the cross to his Christian congregation, who gathered there to support him. Fearing a riot would ensue, Aegeatos ordered him to be released, only to find that St. Andrew refused! He prayed aloud to Christ that he be allowed to die as He had done. When soldiers approached him to loosen his bonds, a brilliant light paralyzed and repelled them, and when it subsided half-an-hour later, they found that Andrew was already dead. The governor's wife, Maximilla, who was one of those cured by St. Andrew, took possession of the body, burying it lovingly with honor. His relics are maintained in Constantinople, Rome, and Moscow.

In the Gospel of John, chapter 6, there is an account of St. Andrew introducing a young boy to Jesus who wanted to share his five loaves of bread and two fish with the hungry crowd of 5,000 who had gathered to hear Jesus preach. We can take some loaves and fishes of our own and make ourselves some tuna sandwiches for lunch today. While we eat them, we can remember how this little boy, who wanted to offer his gifts to Jesus, went through St. Andrew to do it.

We can talk about how brave he was to travel so far to convert souls to Christ, who may have never heard of Him, were it not for St. Andrew's efforts. We can also marvel at how he was so willing to suffer death rather than deny Christ and talk about his X-shaped cross.

- Written by Lynne Wardach

ANSWER KEY TO PUZZLES

NOVEMBER
CROSSWORD
PUZZLE

ANSWERS:

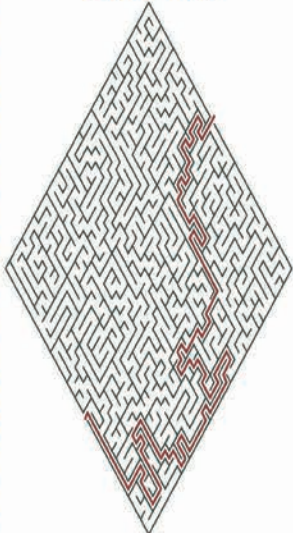
8. COSMAS
7. CLEMENT
4. ALEXANDRIA
3. PHILIP
2. MICHAEL
1. JERUSALEM

DOWN

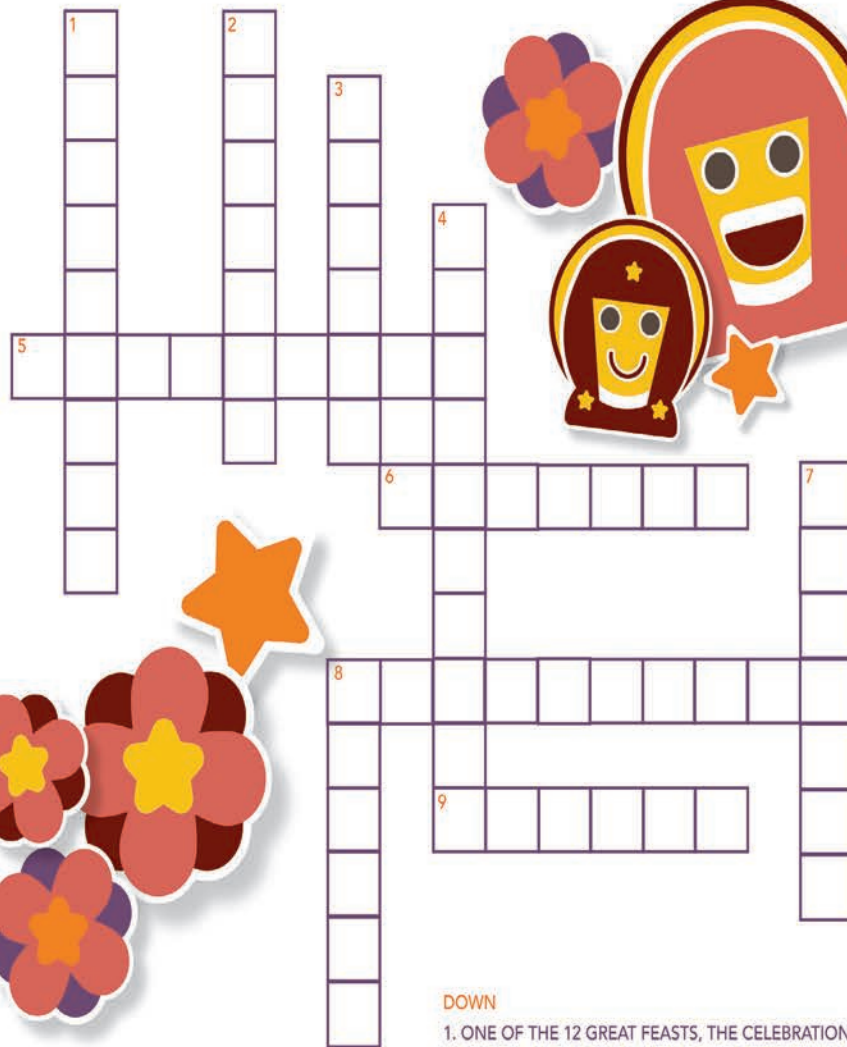
9. ANDREW
8. CHRYSOSTOM
6. MATTHEW
5. CATHERINE

ACROSS

UPSIDE DOWN

November Saints Crossword puzzle

ACROSS

5. HOLY GREAT-MARTYR OF ALEXANDRIA, RENOWNED FOR HER INTELLIGENCE AND LEARNING.
6. APOSTLE AND EVANGELIST WHO WAS ALSO KNOWN AS 'LEVI.'
8. ST. JOHN, ONE OF THE THREE HOLY HIERARCHS, IS CALLED THIS, WHICH MEANS, 'GOLDEN-MOUTHED.'
9. APOSTLE, THE 'FIRST CALLED,' WHO WAS THE BROTHER OF ST. PETER.

14 Byzi Kids // NOV 2020

DOWN

1. ONE OF THE 12 GREAT FEASTS, THE CELEBRATION OF THE ENTRANCE OF THE THEOTOKOS AS A CHILD INTO THE TEMPLE AT _____.
2. CELEBRATION IN NOVEMBER WHICH COMMEMORATES ALL THE ANGELS, ALONG WITH THIS ARCHANGEL.
3. ONE OF THE TWELVE APOSTLES, WHO INTRODUCED ST. NATHANIEL (ALSO KNOWN AS BARTHOLOMEW) TO THE LORD.
4. ST. JOHN THE ALMONER, ALSO KNOWN AS JOHN THE MERCIFUL, WAS PATRIARCH OF _____.
7. HIEROMARTYR WHO WAS POPE OF ROME; THE THIRD BISHOP OF ROME AFTER ST. PETER.
8. THE HOLY UNMERCENARY PHYSICIANS, ST. ____ AND HIS BROTHER ST. DAMIAN, OF MESOPOTAMIA, WHOSE MOTHER WAS ST. THEODOTA.

KNOW YOUR FAITH

The Holy Mysteries of Service

Over the past several months, we have been studying The Seven Holy Mysteries. We learned about the Holy Mysteries

of Initiation, do you remember those three mysteries? They are **Baptism**, **Chrismation**, and the **Holy Eucharist**. We also learned about The Holy Mysteries of Healing. Do you remember them? They are the Holy Mystery of Anointing and the Holy Mystery of Repentance.

This month we are going to learn about the Holy Mysteries of Service.

When God created mankind, He created two types of people: male and female. There were reasons for this. Firstly, Adam did not find among the animals one that he really could call his equal, someone that he could confide in, and that could be a helpmate. So from Adam's rib, God fashioned one like himself, coming from his own body, yet somewhat different that he was. He made Eve. This was the other half of mankind--woman.

Another reason that God created woman, was so that man and woman could unite in order to raise children and continue the human race. But while the union of man and woman in a permanent relationship is a natural occurrence, Jesus raised this natural union to a mystery. Through The **Holy Mystery of Crowning**, the man and woman express their permanent love for each other publicly and receive the special help of God's grace to be able to always love each other and the grace to raise the children God gives them.

16 Byzi Kids // NOV 2020

In the Mystery of Crowning, the crowns are placed on the heads of the man and woman show their great dignity. God has created them, *"a little less than the angels."*

It also shows them that they will have the strength to accept martyrdom if necessary. Men and women want to get married when they *fall in love* with each other, But marriage is a serious commitment. Love is not an emotion, as we hear in modern songs. **Love an act of the will.** Among the many symbols that the crowns present, one of them is Christ's love for the couple, which is intense and infinite. The spouses are expected to mirror this love until death separates them.

The other Mystery of Service is the **Holy Mystery of Orders**. It is through this mystery that we get the Holy Priesthood. It is through the priesthood that we also receive the other mysteries, because they must be administered by a priest.

The priest is called to preach and to sanctify. He must go through years of education in order to learn theology and spirituality in order to pass this on to the people under his care. The sanctification comes through the administering of the holy mysteries, and especially through the Holy Eucharist which the priest brings about at the Divine Liturgy. It is in the **Holy Mysteries**, *brought to us by the priest, that the fruits of Christ's life, death and resurrection are distributed to us;* Thus raising us up to be able to be more in the likeness of God.

As you grow older, you will start to think about and pray about your place in the world. Many of you will get married and raise beautiful, wonderful children. You will teach them about God and start them on the road to heaven. There will be some boys who might be called by God to serve Him as a priest. As well as some boys and girls who are called to monasticism. Well, where do you think you might fit in?

-Written By Dr. William R. Luckey

AID ST. MICHAEL
THE ARCHANGEL
IN DEFEATING THE
DRAGON.

WWW.BYZIMOM.COM 19

Святий Миколай Чудотворець 6 грудня

Святий Миколай народився у другій половині третього століття (приблизно 270 р.) в Патарі, в провінції Ликія в Малій Азії. У той час це була провінція Римської імперії. Його батьки, Теофан та Нонна, були відданими християнами. Після смерті своїх батьків Миколай роздав свій батьківський спадок бідним людям.

У молоді роки Миколай подався на прощу до Єгипту та Палестини.

Після свого повернення він був обраний єпископом Мири. Під час правління імператора Діоклетіана і переслідувань християн Миколай був ув'язнений. Однак, коли імператором став Константин, Миколая була звільнено. У 313 році імператор Константин видав Міланський Едикт, яким дарував християнам релігійну свободу. Едикт наказував ставитися до християн у Римській імперії доброзичливо.

У 325 році єпископ Миколай взяв участь у Соборі в Нікеї. Він та інші єпископи зі Сходу захищали християнську віру від схизми Арія. Арій заперечував, що Ісус був єдиносущний з Отцем.

Миколай до сьогодні відомий за його особисту

великодушність. Він порятував трьох сестер від безпутного життя. Батько не міг дати посагу жодній з них. Тому Миколай три ночі підряд залишав для кожної з них мішечок золота.

Інше передання говорить про те, що єпископ порятував від смерті трьох невинно засуджених. А ще святий Миколай заспокоїв бурю на морі. Коли він плив на покладі корабля в Святу Землю, буря мало не знищила корабель. Святий Миколай зміг заспокоїти хвилі і вгамувати море. Буря відступила.

По смерті єпископа Миколая вірні почали почитати його як святого. На його честь почали будувати церкви. У Східних церквах ми майже кожного четверга

на Божественній літургії читаємо тропар і кондак до святого Миколая і всіх Апостолі. На іконостасі часто поміщують ікони святого Миколая. На ній він зображений як Східний єпископ в омофорі та митрі. Багато наших парафій перед празником святого Миколая мають програми для дітей, під час яких діти отримують подарунки від святого Миколая, а за це виконують для нього гимни, в яких прославляють святого за його любов і служіння нам. Ми просимо святого Миколая помагати нам у наших потребах.

**Всечесний от. Юрій
Ворощак**

Зачаття Святою Анною Пресвятої Богородиці 9 грудня

Батьки Марії, Яким та Анна, були бездітні й уже в віці. І все ж вони благали Всевишнього Бога дарувати їм дитину. У ті часи для євреїв народження дитини розцінювалося як Боже благословення. Вони обіцяли Богу, що в подяку присвятять Йому свого

первістка. Всевишній відгукнувся на їхнє прохання народженням Марії.

У тропарі празника ми співаємо: «Днесь узи бездітности розрешаються, Йоакима бо й Анну, вислухавши, Бог проти надії явно

обіцює, що вони родитимуть Богодівицю, з якої сам родився неописаний, що ставши чоловіком, ангелові повелів співати їй: "Радуйся, благодатна, Господь з тобою"».

У Кондаку празника говориться, що світ радіє

зачаттю святої Анни, яке стало можливим через Бога. Бо вона народить ту, яка, понад наше розуміння, зачне Логос (Слово Боже).

Віра й об'явлення в пастирському листі «Правдива віра»

Єпископ Станіславівської єпархії (сьогодні Івано-Франківської), Преосвященний слуга Божий Андрей Шептицький шукав як задовільнити прагнення вірних чути Слово Боже. У пастирському листі «Правдива віра» єпископ Андрей закликав вірних на Буковині до апостольської праці. У тисяча дев'ятсотих роках Західна Україна (Галичина) знаходилася під владою Австро-Угорської імперії. Більшість українського населення складало неосвічене селянство, яке не вмело читати і писати.

Через брак греко-католицького духовенства і храмів на Буковині, багатьох людей очікувала сумна доля через неможливість чути Слово Боже. Оскільки Владика Андрей не міг відвідати і проповідувати в кожному селі, він заохочував вірних голосити Слово Боже. «Шукаю поміж Вами людей щирого серця, що вміють читати, схочуть... взяти цю книжечку, - цей мій пастирський лист, - і занести там, де не заходить проповідь з церкви... Читайте її сусідам, на голос, помалу, з увагою». Якби

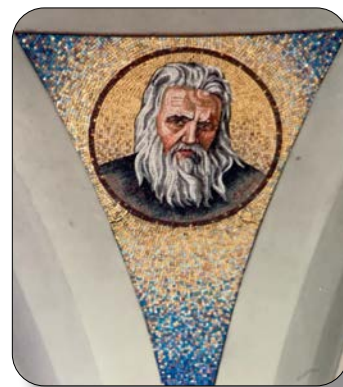
тільки єпископ Андрей зміг знайти в кожному селі хоча б одного християнина щирого серця для цієї праці, його глибока журба за долю цих людей (які не чули Слова Божого) розвіялась би.

Мета цього пастирського листа була пояснити його читачам, що Католицька Церква єдина зберігає правдиву віру. Знаючи це люди могли би укріпляти свою віру і служити прикладом доброго християнського життя, яке би наслідували інші. Більшість повчань, що містилася в пастирському листі, базувалася на науці Першого Ватиканського Собору та Папи Льва XIII. Теми підняті в посланні «Правдива віра» включали: апостолят мирян, Католицька Церква - єдина правдива Церква Христа і примат Папи. Хоч поучення Владики опиралися в основному на матеріали Першого Ватиканського Собору та декрети того часу, вони не було просто повторенням цих правд віри. Стиль викладу пастирського листа був переконуючий і роз'яснюючий. Окрім цитат зі Святого Письма, Отців Церкви та учення

Церкви, єпископ Андрей приводив приклади зі щоденного життя та роз'яснював їх значення.

У пастирському листі єпископ Андрей говорить про Христа - засновника Церкви, яка продовжила Його місію спасіння наших душ. Господь обрав Петра - "Камінь", - щоб він провадив одну святу Католицьку Церкву. Католицька Церква є єдиною правдивою Церквою Христа. Єпископ Шептицький пояснив учення про примат Петра і всіх Пап, наступників святого Петра. Єпископ Андрей писав про різних єпископів Церкви, які шукали поради в Папи, особливо щодо проблемних питань. Свідчення цього можна знайти в писаннях отців ранньої Церкви, таких як Діонісій Александрійський, Полікарп, Василій Великий, Йоан Золотоустий, Теодор, Євстатій Антіохійський та Атанасій Великий.

Папа є видимим главою Церкви, вікарієм Христа. Як єпископ Риму він був одним з числа єпископів християн. Йому надавалася певна "першість" уже в ранній Церкві. До особливої

влади Папи відносилось: 1) скликання Вселенських Соборів; 2) головування на Соборах особисто, чи через делегованого легата; 3) прийняття чи відкликання декретів Синодів (Соборів); 4) затвердження призначень єпископів; 5) заснування нових престолів.

Наш Господь обіцяв бути з Апостолами і цілою Церквою в усі часи (Мт. 28, 20). Церква Христова може вистояти перед усіма бурями, бо Ісус послав їй Святого Духа, Духа Правди, який буде провадити вірних і Церкву до правди (Йо. 16, 13). Ціла Церква володіє даром непомильності, коли зважає питання Святої Віри і її розуміння. Це в світлі обіцянки даної Ісусом: «Хто слухає вас, мене слухає; а хто гордує мною, гордує тим, хто послав мене» (Лк. 10, 16).

(Продовження на ст. 16)

Віра й об'явлення в пастирському листі «Правдива віра»

(продовження з попередньої сторінки)

Що таке правдива віра?

Віра є провідником до святості. Оскільки сама людина не знала, як їй жити, потрібен був хтось, хто вказав би людству дорогу до спасіння. Окрім людського розуму і сумління людям був даний третій провідник - свята віра, щоб просвічувати людський розум.

Правдива віра – це не змінена та сама наука Христа, яка була передана Апостолам та Церкві. Сама Церква не може змінювати свою організацію, науку, чи Святі Таїнства. Але вона «розвиває й чимраз основніше пояснює Боже Об'явлення і застосовує його до життєвих відносин людей, яких учить». Це вчення, правда про віру, містить складні питання, які слід уважно перечитувати не один раз.

Єпископ Андрей порівняв розвиток єрархічної організації Церкви зі столітнім дубом. «Як столітній дуб зовсім не перестає бути тим самим дубом, хоч як дуже розрісся, - хоч і як глибого запустив своє коріння та широко розложив своє

галуззя, - так і Церква: незвичайно розрослася на цілому світі впродовж дев'ятнадцяти століть, - а заєдно є тією самою».

Католицька Церква є космополітичною (вселенською) і національною інституцією. Вона є вселенською оскільки об'єднує усі народи й усі нації в усі часи. Однак стосовно простих людських речей, Церква пристосовується до людей. Вона є народною інституцією, матір'ю для всіх людей і в усіх випадках. Як написав єпископ Андрей: «Такою рідною, такою українською була і є вона для нас, що ми часом майже забуваємо, що є це загальна, католицька Церква, розсіяна по цілому світі».

Жива віра

Особа не лише пізнає віру, але живе нею. Християнин пізнає правдиву віру розумом і серцем. Розумом християнин знає чого навчає віра; серцем він любить і живе згідно її правил. «Хто не знає своєї віри, той є лише з імени християнином, - а не перед Богом. Бо християнин, то людина, що своїм розумом виразно визнає як

правду все те, що Христос об'явив, а свята Церква подає до вірування».

Християнин особисто і повсякчасно живе вірою. Для нього Слово Боже завжди поряд, є частиною його самого – в праці, вдома, в дорозі, в селі і в місті, вдень і вночі... в кожній думці і в слові. Кожна віра, що не є живою – мертва. Єпископ Шептицький покликається на Послання Апостола Якова (2, 15-17) як приклад мертвої віри, віри без діл (Див. також: Як. 2, 26). Християни, які мають живу віру, є прикладом для наслідування інших.

Цінність живої віри

Цінність живої віри – безмірна. Вона цінніша за золото і срібло. Вона стає для людини такою солодкою, що та готова, якщо потрібно, віддати за неї життя, померти, лише би не втратити свою віру. Двома добрими прикладами сильної віри і прагнення її захистити є: 1) ранньохристиянські мученики, що віддали свої життя за святу віру; 2) праведники Старого Завіту, які жили надією на прихід Месії і віддали свої життя за правду, як

от мати і семеро Синів Макавеєвих (II Мак. 7).

Любов Блаженного Слуги Божого Андрея до Бога, вірних і люд Божий була глибока і щира. Він прагнув, щоб вірні слухали Слово Боже і жили ним, практикували святу віру в щоденному житті. Віра має бути динамічною і живою. Сучасне бачення і розуміння «живої віри» і «живої парафії» - це те, чого шукає наша Українська Католицька Церква, і що хоче впровадити у наших парафіяльних спільнотах. Ця концепція була опрацьована під проводом і духовним керівництвом нашого Блаженнішого Святослава і Синоду наших єпископів. Керуючись нею ми свідчимо іншим, що є «правдивими віруючими», справжніми християнами, що прагнуть стати «провідним світлом» для інших, щоб вони наслідували нас, коли ми готуємося до другого славного приходу Христа і до гідного входу у Царство Боже. Амінь.

**Всечесний от. Юрій
Ворощак**

Register now for enriching courses at the Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies.

For information on the programs, contact: sheptytsky@utoronto.ca.

Christian understandings of the means and the content of salvation. Emphasis will be placed on apophatic and antinomic tools for articulating an understanding of Christ the Saviour that operates coherently within the complex of the elements of Holy Tradition (Scripture, Fathers, Councils, Creeds, Liturgy, Iconography, Hagiography, etc.)

Byzantine Christian Sacraments

Instructor: Galadza, Daniel

Course Code: SMT2141HF L9101

Schedule: Tuesday, 14:00-16:00

An overview of the history, theology and current practice of the Holy Mysteries (Sacraments) of the Byzantine Churches, both Catholic and Orthodox, with a view to examining and assessing their centrality in contemporary Christian life and ministry. In this course, the student will examine themes such as the world's sacramentality, the cosmic and personal transformation enacted in the Byzantine Christian Mysteries, and the Trinitarian foundation of all sacramental life. S/he will be able to list and identify many of the sacramental rites and texts and discuss and assess the works of several key Eastern Christian authors, both classical and modern. The student will be able to describe the evolution of these rites, and debate their possible reform today; and will be able to apply the theological vision emanating from these rites to contemporary situations.

WINTER 2021

Explorations in Eastern Christian Spirituality

Instructor: Argondizza-Moberg, Sean

Course Code: SMP2271HS

Schedule: Tuesday, 17:00-19:00

This course serves as a broad survey of the ascetic-mystical theology (Spirituality) of the Eastern Churches, as represented by a multiplicity of authors and texts (using both secondary and primary texts in English translation). Through required readings, lectures, student class presentations and class discussions as well as a reflection paper, summative exercise and oral exam, both ancient and modern authors will be studied in this intensive course, with a view to examining the unifying characteristics that underlie the various

FALL 2020

General Introduction to the Eastern Churches

Instructor: Laschuk, Alexander

Course Code: SMJ1610HF L9101

Schedule: Wednesday, 17:00-19:00

The course aims at a general introduction to the four families of Eastern Churches: Eastern Orthodox, Oriental Orthodox, Eastern Catholic and the Assyrian Church of the East. After reviewing the history of the Eastern Churches and the critical moments that shaped their development (including schisms, attempts at re-union and the impact of Islam), the course will give particular attention to the history and culture of the Assyrian Church of the East, the Coptic and Armenian Orthodox Churches, the Orthodox Churches of Ukraine, Greece and Russia, the Maronite, Melkite and Ukrainian Greco-Catholic Churches. Subsequently, the course will briefly survey the East's distinctive approaches to liturgy, art, architecture, music, spiritual life, monasticism, social service, hagiography, mission and theology. The course ends with an assessment of the current state of these Churches in North America and their approaches to inter-Christian and inter-religious relations.

Christ the Saviour: Eastern Christian Perspectives

Instructor: Argondizza-Moberg, Sean

Course Code: SMT2210HF L9101

Schedule: Thursday, 11:00-13:00

A survey of both patristic and contemporary approaches to Christological questions (how the divinity and humanity of Christ come together in one person). Soteriological questions will also be addressed (what is salvation, how Jesus saves, from what and for what He saves). This will also necessitate some examination of Theological Anthropology (from creation according to the Divine Image to the fulfillment of likeness to God in Theosis/Divinization) and the human condition that requires an Incarnate Saviour. Comparisons will be made among ancient Christological approaches (Alexandria, Antioch, Rome), as well as between Eastern and Western

2020-2021 Eastern Christian Studies

Course Calendar

M A S I
METROPOLITAN ANDREY SHEPTYTSKY INSTITUTE OF
EASTERN CHRISTIAN STUDIES
University of St. Michael's College in the University of Toronto

UNIVERSITY OF
ST. MICHAEL'S COLLEGE
IN THE UNIVERSITY OF TORONTO

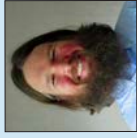
sheptytskyinstitute.ca

(continued on next page)

Register now for enriching courses at the Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies.

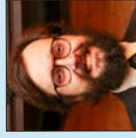
For information on the programs, contact: sheptytsky@utoronto.ca.

Instructors for 2020-2021

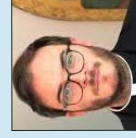
Dr. Sean Argondizza-Moberg

Dr. Sean Argondizza-Moberg has joined MASI on a one-year Contractually Limited Term Appointment as an Assistant Professor in Greek Patristics. Specializing in Christian asceticism in late antiquity, Dr. Argondizza-Moberg earned his doctorate at Catholic University of America's Center for the Study of Early Christianity. The position, located within the Sheptytsky Institute, is renewable to a maximum of three years. Dr. Argondizza-Moberg is currently working on a book on monasticism and classical culture.

Dr. Daniel Galadza

Daniel Galadza was assistant professor at the Chair of Liturgical Studies and Sacramental Theology of the Catholic Theology Faculty in the University of Vienna from 2013 to 2018. He is currently international research partner at the Austrian Academy of Sciences and a member of the Patriarchal Liturgical Commission in Kyiv. Dr. Galadza's research focuses on the historical development of liturgy, particularly the Byzantine Rite, as well as modern and contemporary Orthodox and Eastern Catholic worship and church singing.

Fr. Alexander M. Laschuk

Fr. Alexander M. Laschuk JCD, PhD is a priest of the Ukrainian Catholic Eparchy of Toronto and previously Acting Director of the Sheptytsky Institute. He currently works full time as Judicial Vicar of the Toronto Regional Tribunal in addition to helping adjudicate clergy discipline cases across North America. He is also parochial vicar at St Nicholas Ukrainian Catholic Church (Toronto). A member of the Canon Law Society of America's Eastern Churches Committee and the North American Orthodox Catholic Theological Consultation, his research interests focus on ecclesiology, history of canon law, penal law, and sacramental law.

Are you interested in any of these courses?

Academic courses in Eastern Christian Studies in the Faculty of Theology are open to registered students at the Toronto School of Theology at the basic degree (MTS/MDiv) or Advanced Degree (MA, ThM, PhD) levels. While the Faculty of Theology at the University of St Michael's College offers concentrations in Eastern Christian Studies, there is also a seven-credit certificate open to any TST student which is concurrent to their current program of study. There are some limited possibilities for auditing these courses or taking them on letter of permission to transfer the credits to another institution.

Tuition Fees

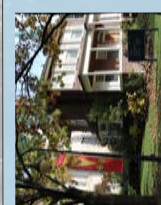
Tuition fees are approximately \$1000 CDN for domestic students and \$2200 for international students, per course. Some financial assistance may be available to qualifying students.

Want More Information?

For more information on the University of St Michael's College and the Toronto School of Theology and its programs, please visit: www.tst.edu and <https://stmikes.utoronto.ca/>

For general information on our programs, please contact sheptytsky@utoronto.ca

To apply to our programs or to register for a course, please contact usmc.theology.registrar@utoronto.ca

All fall courses will be held online. The location of winter courses is TBD. We look forward to welcoming you back to Windle House as soon as we are able!

spiritual traditions, as well as those elements that distinguish various trends, themes, regional emphases and personal particularities of individual authors. Connections will be made to Eastern Christian doctrinal emphases where appropriate, and historical contexts will be taken into account. In addition to work done together as a group, students will have the opportunity to choose from a list of authors/texts for individual study.

Byzantine and Slavic Church History

Instructor: Argondizza-Moberg, Sean

Course Code: SMH3427HS/SMH6427HS

(Advanced degree students enrol in SMH6427HS)

Schedule: Tuesday, 11:00-13:00

The Eastern Roman Empire, known today as the Byzantine Empire, survived until 1453, having spread Christianity among the Slavs in the Balkans and Eastern Europe. Among the topics of Byzantine history surveyed here are the seven Ecumenical Councils and their theological and political implications, iconoclasm and Byzantine art, Byzantine relations with the West (especially during the Crusades) as well as with the Slavs — culminating in various attempts to bring them into both the orbit of Greek Christianity and the Empire. This leads to the study of the Christianization of Kievan Rus'. For the Slavic Churches, the course provides an overview of: Kievan Rus' Christianity (988-1240) and its decline; the Unions of Florence (1439-1442) and Brest (1596) and their aftermath; the rise of the Church of Moscow, under Patriarch and Synod; the Church in Orthodox Russia and Catholic Austria; and Orthodox and Eastern Catholic Churches under totalitarian and post-totalitarian rule, especially in Ukraine. Simultaneously with these Slavic developments, the course will look at the East-West Schism, attempts to heal it, and the struggles and eventual collapse of the Byzantine Empire. The rise of hesychasm and monasticism in both Greek and Slavic Churches will also be examined, delving into theological and political aspects.

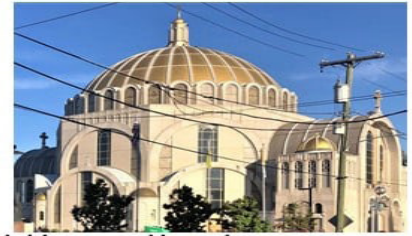
Donate to those in need!

Turn donations into nutritious foods for families.

Needed foods:

- Canned fish (salmon or tuna)
- Canned soup, dried beans, vegetables, chili
- Canned tomatoes, sauce, paste
- Dry cereal, oatmeal
- Whole-grain items: rice, pasta, flour, sugar
- Cooking oil, salad dressings
- Peanut butter, jelly, honey, nuts
- Snack items: fruit snacks, granola bars, lunch sized chips or cookie packs
- Fruit juice (canned or boxed), bottled water, tea, coffee

Thank you for giving the gift of food. Your contributions make it possible for us to provide food for those in need.

Food donations may be dropped off at:

Good Samaritan Food Pantry
830 N Franklin St, Philadelphia, PA 19123
Monday thru Friday, 9:00 AM - 11:00 AM; 1:00 PM - 3:00 PM
Please call ahead: (215) 429-0560
GoodSamaritan@ukrcap.org

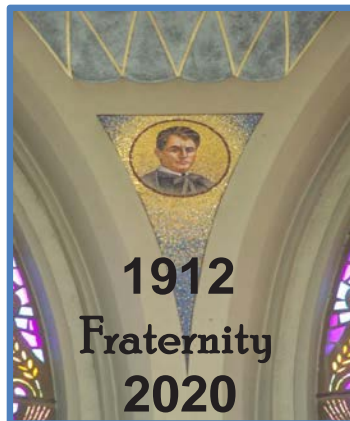
Personal care items are also desirable: combs, deodorant, shampoo and soap, toothbrushes and toothpaste....

The Providence Association Of the Ukrainian Catholics in America

1-877-857-2284 (ext. 211)

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ
КАТОЛІКІВ
ПРОВІДІННЯ

www.provassn.com

sales@provassn.com

LIFE INSURANCE

FIXED ANNUITIES (Savings Certificates), IRA'S AND ROTH IRAS

Family Financial Protection

Retirement and Savings: Safe, Secure and Steady Wealth Accumulation

401(k), 457, 403(b), IRA and other pension plan rollovers

CURRENT INTEREST RATE ON SAVINGS: 3.25%

3.00% Lifetime Guaranteed Minimum Interest rate

Call or email for details or a free personal consultation!

"The Way" Holiday Schedule

The next issue of "The Way" will be on
December 20, 2020.

The first 2021 issue of "The Way" will be
January 10, 2021.

Visit our website for any
news or updates.

www.ukrarcheparchy.us

Житловий комплекс «Вознесіння» для сеньйорів з 62 років спонсорується Українською Католицькою Архиепархією Філадельфії. Він знаходиться в Northern Liberties дільниці Філадельфії за адресою: 911 North Franklin Street, Philadelphia, Pa. 19123, один блок від Української Католицької Катедри Непорочного Зачаття. До нього входять два житлові будинки на 279 апартментів, в яких сьогодні проживає 307 осіб. Якщо вас цікавить додаткова інформація, просимо скontaktуватися з Житловим комплексом «Вознесіння» за тел.: 215-922-1116, або через електронну пошту: info@ascensionmanor.org
Адреса веб-сайту:
<http://www.ascensionmanor.org/>

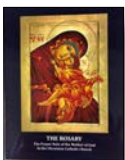

Good Samaritan Food Pantry

Distribution of food is on
Tuesday, November 17, from 10AM to 12PM.

Visit the Facebook page of the Good Samaritan Food Pantry

<https://www.facebook.com/GoodSamaritanFoodPantryUKRCAP>

Visit the Byzantine Church Supplies Store online at

<https://byzantinechurchsupplies.com/>

Папа до Європи: Віднайди себе! Не бійся своєї історії та будь собою!

У листі на ім'я Державного Секретаря Святого Престолу, що цими днями матиме важливі зустрічі в європейських інституціях, Глава Католицької Церкви поділився думками про покликання та виклики, що стоять перед континентом.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ – Ватикан

«Ти, що протягом століть була кузнею ідеалів, а тепер, здається, втрачаєш свій порив, не зупиняйся на тому, щоб дивитися у своє минуле як в альбом зі спогадами. Європо, віднайди себе саму! Віднайди свої ідеали, що мають глибоке коріння», – такий заклик Папи Франциска знаходимо в його листі, адресованому на ім'я Державного Секретаря Святого Престолу кардинала П'єтро Пароліна, який цими днями матиме зустрічі з очільниками Європейського Союзу, братиме участь у засіданні Комісії Єпископатів Євросоюзу (COMECE), відвідає провід Ради Європи. Візит відбуватиметься у контексті важливих річниць, про які Святіший Отець згадає на початку листа,

датованого 22 жовтня, літургійним спомином святого Івана Павла II. Це п'ятдесятиріччя офіційної співпраці між Святим Престолом і Європейськими інституціями, вираженням якої є встановлення дипломатичних стосунків і офіс Постійного Спостерігача при Раді Європи, сорокаріччя COMECE, а також 70-річчя Декларації Шумана, що надихнула процес євроінтеграції. Тож напередодні згаданих зустрічей Папа вважає необхідним «поділитися деякими думками про майбутнє континенту», який йому «дуже дорогий», не лише з причини коріння, але й з огляду «на центральну роль, яку він мав, і повинен відіграти» в історії людства.

Не допустити повернення назад

За словами Глави Католицької Церкви, ця роль стає «ще значущішою» в контексті пандемії. Адже «європейський проект» зродився з наміром покласти край поділам минулого, в усвідомленні того, «що разом і в єдності» ми є сильнішими. Тож у наш час, в якому з'являються знаки «повернення

назад», де дедалі більше переважає ідея самому дбати про себе, «пандемія становить вододіл, який примушує зробити вибір»: чи й далі прямувати шляхом останнього десятиріччя, позначеного спокусою автономності, чи наново відкрити «дорогу братерства», що надихнула батьків-засновників сучасної Європи.

Як зазначає Папа, протягом останніх місяців ми були свідками проявів обох тенденцій: як і односторонніх рішень, так і прагнення ступати «дорогою братерства» і «дорогою солідарності», про я в л я ю ч и креативність. «Однак, – додає він, – розпочаті кроки потребують консолідації, щоби запобігти відновленню відцентрових сил». Адже «в період різких змін» існує загроза «втратити власну ідентичність», особливо тоді, коли «бракує спільних цінностей».

Заклик до Європи

«Тож Європі, – пише Глава Католицької Церкви, – хочу сказати: ти, що протягом століть була кузнею цінностей, а тепер, як здається, втрачаєш свій порив,

не зупиняйся на тому, щоб дивитися на минуле як на альбом спогадів. З часом також і найпрекрасніші спогади тьмяніють і вже більше не пам'ятаємо. Раніше чи пізніше помічаємо, що риси власного обличчя розмиваються, почуваємося втомленими й обтяженими в теперішності та з малою надією поглянути в майбутнє. Без пориву ідеалів відкриваємо себе слабкими та поділеними, більш схильними до нарікання, дозволяємо, аби нас привабили ті, хто з нарікання та поділів буде стиль особистого, соціального й політичного життя».

«Європо, віднайди себе саму! Віднайди свої ідеали, що мають глибоке коріння. Будь собою! Не бійся своєї тисячорічної історії, що є вікном у майбутнє більше ніж у минуле», – закликає Єпископ Риму, заохочуючи не боятися «потреби істини», що від часів стародавньої Греції обійняла світ, «потреби справедливості», що розвинулася з римським правом, виразившись з часом у пошані до кожної людини та до її прав, «потреби вічності»,

(Продовження на ст. 22)

Папа до Європи: Віднайди себе! Не бійся своєї історії та будь собою!

(продовження з попередньої сторінки)

збагаченої зустріччю із юдейсько-християнською традицією, що відображена в спадщині віри, мистецтва й культури.

Про яку Європу мріємо?

Як зауважив далі Папа, сьогодні, коли в Європі чимало людей зі зневірою запитують про її майбутнє, багато людей дивляться на неї з надією, переконані в тому, що «вона має щось, що може запропонувати світові та людству». «Тож про яку Європу мріємо в майбутньому? В чому полягає її оригінальний внесок?» – запитує він, уточнюючи, що в сучасному світі не йдеться про відновлення політичної гегемонії чи «центрального географічного місця», не про інноваційні рішення економічних і соціальних проблем.

«Європейська оригінальність полягає, насамперед, в її концепції людини та дійсності, в її здатності до підприємливості та в її діяльній солідарності», – пише Святіший Отець, ділячись своїми мріями про Європу.

Дружня до людини й до людей

29 листопада 2020 р.

«Мрію, отже, про Європу-приятельку людської особи та людей. Як землю, на якій шанується гідність кожного, де людська особа є цінністю сама в собі, а не предметом економічного обрахунку чи торгівельним благом», – зазначає він, пояснюючи, що має на увазі землю, що «захищає життя в кожній його миті», від невидимого стану в лоні матері до природної смерті. Землю, що «сприяє праці як привілейованому засобу особистого зростання та будувannya спільного блага». Бути «друзями людської особи» означає також дбати про освіту та культурний розвиток, захищати слабшого. Це означає «захищати права, але також нагадувати про обов'язки», нагадуючи, що кожен покликаний «зробити свій внесок у суспільство».

Бути родиною

«Мрію про Європу, що буде сім'єю та спільнотою. Місцем, яке вміє цінувати особливості кожної особи та народу, не забуваючи про те, що вони поєднані спільною відповідальністю», – пише Святіший Отець, пояснюючи, що «бути

сім'єю означає жити в єдності», вчиняючи відмінності скарбом, починаючи «від тієї фундаментальної між чоловіком та жінкою».

За словами Папи, останні роки, а також пандемія, показали, що індивідуалістичний підхід до життя та суспільства веде лише до розчарування та самотності, бо кожна людська істота прагне бути частиною спільноти. Тому «поділена Європа» виявиться нездатною долати виклики майбутнього, натомість, солідарна і братська «Європа-спільнота» зуміє зробити відмінності та внесок кожного скарбом, щоб разом ставити чоло проблемам, які перед нами.

Солідарність, що вчиняє ближніми

«Мрію про солідарну та великодушну Європу. Про відкрите та гостинне місце, де любов – найвища християнська чеснота – перемагає будь-які форми байдужості та егоїзму», – веде далі Єпископ Риму, пояснюючи, що «солідарність є фундаментальним вираженням кожної спільноти». Бути солідарним означає

«провадити слабшого дорогою зростання», аби одного дня й він зміг допомагати іншим. Бути солідарними «включає ставати близькими», що у випадку Європи означає «через систему міжнародної кооперації» підтримати інші континенти.

«Солідарність живиться безкорисливістю та породжує вдячність. А вдячність спонукає нас дивитися на іншого з любов'ю, коли ж забуваємо дякувати за отримані добродійства, то стаємо схильними замикатися в собі, боятися того всього, що навколо нас та відмінне від нас», – зазначає Папа, звернувши увагу на різні страхи, якими позначені наші суспільства, «між якими, – додає він, – не можу мовчати про підозрілість в стосунку до мігрантів». За його словами, лише «Європа як солідарна спільнота» зможе дати адекватну відповідь на цей виклик.

27 жовтня 2020 р.

<https://www.vaticannews.va/uk/pope/news/2020-10/papa-pro-yevropu-lyst-do-parolina.html>

Блаженніший Святослав про наслідки увірування: зміна життя через покаяння, Хрещення і нове життя у Христі

Середа, 11 листопада 2020 р.

Бути християнином означає не лише мати якесь релігійне переконання, а насамперед народитися від Христа воскреслого. Відтак, охрестившись, жити новим життям і бачити світ навколо себе по-новому. На цьому наголосив Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, у 26-й суботній відеокатехизі про віру та її наслідки для віруючої людини.

Передусім у катехизі Глава Церкви пояснив, звідки береться віра. Він звернувся до тверджень апостола Павла про те, що віра приходить від слухання. «Відповідь у вірі людини зроджується на проголошення правди, істини, на проповідь Христового Євангелія. Саме тоді відбувається момент нашої зустрічі із живим Христом. А наслідком такого слухання є якась нова дійсність, що в нас розпочинається», – сказав він.

За словами Блаженнішого Святослава, сприйняти Боже слово не означає лише почути якусь новину чи низку повідомлень, які кружляють в інформаційному просторі. Той, хто

проповідує Боже слово, не просто інформує про Бога, – пояснив він, – але передає Божу силу, яка входить в наше особисте життя.

Для кращого розуміння змісту і сили євангельської проповіді Глава Церкви навів актуальне і промовисте порівняння.

«Сьогодні людство очікує, що, врешті-решт, винайдуть ліки проти хвороби коронавірусу. Усі говорять про те, що, коли буде вакцина, тоді зміниться хід пандемії. Припустимо, таку вакцину винайшли. І ось до вас хтось приходить і приносить добру новину, кажучи: “Знаєш, вже є вакцина від цієї смертельно небезпечної і донині невиліковної хвороби”. Така звістка може не лише потішити, а й засмутити. Адже думаємо: “Ну добре, хтось цю вакцину і отримає, можливо, якийсь багатий чоловік або якась привілейована група людей. Але я не знаю, чи доживу до того часу, коли матиму доступ до цього ліку”. У такому випадку передається лише інформація, якась думка тощо».

Проте апостольська проповідь, за його словами, більше подібна

до того моменту чи до тієї дії, коли той, хто повідомляє про винайдення вакцини, разом із цим приносить вакцину.

Предстоятель пригадав описану в Діяннях апостолів проповідь Петра одразу після зіслання Святого Духа, осердям якої була звістка про смерть і воскресіння Ісуса Христа, і яка є ліком від смерті та вічної погибелі. У відповідь на слухання такої проповіді люди розжалобилися серцем і запитали Петра та інших апостолів, що їм робити. Петро ж відповів, що треба покаятися і охреститися в ім'я Ісуса Христа на відпущення гріхів, тоді вони зможуть прийняти дар Святого Духа.

«Отож, коли людина вірить у Бога, коли приймає цю силу, яка передається через проголошення Христового Євангелія, вона насамперед пізнає свою хворобу, свою гріховність, – пізнає правду про себе. Відтак у кожного, хто прозирає і бачить, ким є насправді, виникає запитання: Господи, що ж тепер мені робити? Першим елементом є покаяння і зміна життя», – зазначив Отець і Глава УГКЦ.

Увірувавши, людина оздоровлюється від зла, гріха, від неправильного уявлення про себе, про світ і про Бога. Тоді, – наголосив він, – людина наново народжується у Святому Таїнстві Хрещення.

«Хрещення є таїнством нового народження людини і моментом, коли вона приймає благодать Святого Духа і народжується вже від воскреслого Христа, – пояснив Блаженніший Святослав і додав, що бути християнином не означає мати лише якесь релігійне переконання, але, насамперед, народитися від Христа воскреслого.

«Тому наслідком віри є нове народження, нове життя, оновлена людина і здатність бачити світ навколо себе по-новому», – підсумував Блаженніший Святослав, пригадавши також напис, який він побачив в одному з італійських портів: «Щоб відкрити новий світ, не потрібно плисти кораблем на інший берег моря, треба поглянути на світ новими очима – Департамент інформації УГКЦ

http://news.ugcc.ua/video/blazhennishiy_svyatoslav_pro_naslidki_uvivannya_zmina_zhittya_cherez_pokayannya_hreshchennya_i_nove_zhittya_u_hristi_91386.html

«Відкриймо у собі здатність чинити добро!» – Блаженніший Святослав у Всесвітній день бідного

Неділя, 15 листопада 2020 р.

Сьогодні, слухаючи слова про звільнення, справжню свободу і гідність синів Божих, просімо у молитві, щоб Бог допоміг нам зрозуміти слова великого митрополита Андрея Шептицького: «В хвилину твоєї смерті тобі залишиться лише те, що ти віддав убогому». До цього закликав Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, під час проповіді в Патріаршому соборі Воскресіння Христового у 23-тю неділю по Зісланні Святого Духа. Божественну Літургію із Главою Церкви співслужив владика Степан Сус, куріальний єпископ Києво-Галицького Верховного Архієпископа.

Коментуючи уривок сьогоднішнього Євангелія, Глава Церкви зауважив, що в особі Ісуса Христа ми віднаходимо джерело гідності і свободи. Господь іде до людини, щоб повернути їй гідність і свободу.

У євангельській розповіді ми чуємо про зустріч Христа і біснுவатого. «Цей чоловік був позбавлений свободи і перебував під владою нечистого духа. Він був нагим. У стародавньому світі привселюдно зняти з людини одяг означало

відібрати в неї до останньої крихітки її гідність. Ба більше, той чоловік жив не в хаті, а в гробах. Він був небезпечним також сам для себе. Городяни приковували його кайданами, які він трощив у пустелі. Такий жакхливий опис показує, що зло – руйнівна сила, яка забирає в людини гідність і свободу. Кожен, хто чинить зло, стає його невільником. Зло завжди принижує людину», – пояснив проповідник.

«Ісус у момент зустрічі з біснуватим начебто повертає йому втрачене. Таким чином виступає найбільшим добродійцем для чоловіка, бо остаточно повертає йому гідність і свободу», – додав він.

На переконання Блаженнішого Святослава, гідність особи виявляється саме тоді, коли ми чинимо добро. Людська свобода – це здатність людини чинити добро. Вона створена на образ свободи Божої і є виявом гідності.

У проповіді Отець і Глава УГКЦ пригадав, що сьогодні Церква у всьому світі відзначає День бідного. Блаженніший Святослав також зазначив, що в сучасному світі людина живе так,

ніби не існує Бога, бідного, скривдженого чи потребуючого.

Бідність, як зауважив архиєрей, має багато облич. Окрім звичайної бідності, є ще культурна, духовна бідність і самотність.

«Зазвичай, коли чуємо про бідного, думаємо про людину, яка не має благ чи ресурсів для гідного життя. Однак це лише одне з облич бідності. Ми маємо сьогодні велику пошесть культурної бідності. Сотні тисяч мільйонів людей не мають доступу до освіти і навчання. Ті, які мають повні кишені, часто своєю мовою, своїм ставленням до ближнього і способом трактування тих, хто чогось ще не має, показують власну велику духовну бідність. Тож ми кажемо: бідний він чоловік – хоча і має багато», – сказав Блаженніший Святослав. І додав, що бідною є і та людина, яка перебуває в полоні власного зла, пристрастей і гріха.

Блаженніший Святослав розповів, що сьогодні, у світовий День бідного, Українська Греко-Католицька Церква в Україні і в різних куточках світу започаткує безстрокову акцію

«Нагодуй голодного».

«Ми можемо багато роздумувати про гідність, про свободу, проте зробімо один конкретний добрий вчинок! Станьмо подібними до добродійця Бога, а наближаючись до потребуючої особи, – подібними до Христа-Спасителя, який сьогодні шукає людину, яка є в полоні зла і яка є приниженою, позбавленою гідності і свободи через сучасний тягар бідності третього тисячоліття людської цивілізації», – закликав Предстоятель Церкви.

За словами Глави Церкви, почувши про різні види бідності, ми маємо змогу відкрити у собі багато скарбів і дарів. Адже «серед нас немає нікого, хто є настільки потребуючим і вбогим, що не міг би допомогти іншому», – сказав Блаженніший Святослав, закликавши, – тому давайте відкриємо у собі власну гідність і здатність чинити добро!»

Департамент інформації УГКЦ

http://news.ugcc.ua/news/davayte_vidkriemo_u_sobi_zdatnist_chiniti_dobro__blazhennishiy_svyatoslav_u_vsesvitniy_den_bidnogo_91432.html

Папа: Наслідуймо Небесну Матір у молитві та відкритості серця на Бога

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ – Ватикан

«У нашій мандрівці катехиз про молитву, сьогодні зустрічаємо Діву Марію як жінку, що молиться», – сказав Папа Франциск, розпочинаючи свою чергову середову зустріч з вірними, яка знову була «віртуальною». Як і попередні дві, також і загальна аудієнція 18 листопада 2020 року відбувалася у форматі трансляції з робочого кабінету в Апостольському палаці.

Молитва, що відкриває серце на Божий задум

Вирушаючи у знайомство з молитвою Марії з Назарету, Святіший Отець запросив перенестися ще в ті часи, коли Вона була простою, незнаною світові, нареченою, зарученою з мужем з дому Давида. Вже тоді Вона молилася. «Можемо уявити назаретську дівчину, зосереджену в тиші, в постійній розмові з Богом, Який вже скоро доручить Її Свою місію. Вона вже повна благодаті й непорочна від зачаття, але досі нічого не знає про Своє вражаюче та надзвичайне покликання, про бурхливе море, яке

мусітиме борознити», – сказав Папа, зазначивши, що можемо бути певними у тому, що Марія належала до «великої шереги» тих покірних серцем людей, яких офіційні літописці не поміщають до своїх хронік, але через яких Бог приготував прихід Свого Сина.

Молитва, що супроводжує

Далі Наступник святого Петра звернув увагу на те, що Марія «супроводила в молитві» все життя Ісуса, аж до Його смерті та воскресіння, й супроводила перші кроки Церкви. Вона молилася разом з учнями, коли ті переживали скандал хреста, перебувала серед людей, яких Її Син покликав будувати Свою спільноту, «молячись з ними і за них». І так само, як через діяння Святого Духа Вона стала Божою Матір'ю, так тепер діянням Святого Духа стала Матір'ю Церкви. «У Діві Марії природна жіноча інтуїція була піднесена Її на й о с о б л и в і ш и м єднанням з Богом у молитві», – сказав Папа, звернувши увагу на те, що в Євангелії помічаємо, що Вона ніби зникає, щоби розквітнути в ключові моменти. Це

«Божий голос спрямовує Її серце і кроки туди, де потрібна Її присутність», присутність «матері та учениці».

Молитва, що шліфує перлину серця

Врешті, описуючи Ісусову Матір, святий Євангелист Лука стверджує: «Марія зберігала всі ці речі, роздумуючи над ними у Своему серці». Все, що діялося навколо Неї, має глибокий відбиток в глибині серця: і радісні дні, і сповнені найбільшою темрявою, коли дороги спасіння здавалися незрозумілими. «Все опиняється в Її серці, щоби перейти через сито молитви та через неї перемінитися», – сказав Папа, зазначаючи, що Богородиця все переносить у Свій діалог з Богом.

«Дехто, – підсумував він, – порівняв серце Марії до перлини незрівнянної саява, сформованої та відшліфованої терпеливим прийманням Божої волі через таємниці Ісуса, роздумвані в молитві. Прекрасним було би, якщо й ми зуміємо хоч трохи уподібнитися до нашої Матері! Із серцем, відкритим на Боже слово, з мовчазним серцем, слухняним, серцем, яке вміє приймати Боже слово й дозволити, аби воно зростало, як зерно добра».

18 листопада 2020 р.

<https://www.vaticannews.va/uk/pope/news/2020-11/papa-pro-molytvu-bogorodyci.html>

Офіруймо свої серця для Неї,
Най жертва мила Богові буде,
А як душа відійде з цього світу,
Нехай до неба БОГ її прийме.

о. Євген Монюк.

ПРАЗНИК МАРІЇ.

ВСЕСВІТЛИЙ ПРАЗНИК - ВХІД
ПРЕЧИСТОЇ МАРІЇ,
Знаменна дата у її житті,
Всеціло посвяtilася для БОГА,
Духовний Мир придбала для душі.

Жертвенна БОГОРОДИЦІ дорога –
Це захист перед Богом людських душ,
ВОНА є Посередниця між нами й Богом,
Заступниця і захорона від усяких бід.

Радіймо, веселімся в Святій Дусі,
ПРЕЧИСТУ ДІВУ прославляймо від душі,
Несім хвалу, молитви шлім до Неї та Ісуса,
Щоб рятувала нас у цім житті.

December 2020 - Грудня 2020

Happy Birthday!

З Днем народження!

December 7: Rev. Stepan Bilyk
December 17: Rev. Mykola Ivanov
December 21: Rev. Orest Kunderevych

**May the Good Lord Continue to Guide You
and Shower You with His Great Blessings.
Многая Літа!**

**Нехай Добрий Господь Тримає
Вас у Своїй Опіці та Щедро
Благословить Вас.
Многая Літа!**

Congratulations on your Anniversary of Priesthood!

Вітаємо з Річницею Священства!

December 6: Rev. Volodymyr Kostyuk
(22nd Anniversary)
December 10: Rev. D. George Worschak
(42nd Anniversary)
December 11: Rev. Ihor Royik
(28th Anniversary)
December 19: Bishop Andriy Rabiw
(19th Anniversary of Priesthood)
December 20: Rev. Ihor Bloschynskyy
(17th Anniversary)

**May God Grant You Many Happy and
Blessed Years of Service in the Vineyard
of Our Lord!**

**Нехай Бог Обдарує Багатьма
Благословенними Роками Служіння в
Господньому Винограднику!**

Editorial and Business Office:

810 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrcap.org

Established 1939

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/archeparchyphilly/>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Ms. Teresa Siwak, Editor;
Rev. D. George Worschak, Assistant Editor;
Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.

29 листопада 2020 р.